

BOGOMIL FATUR

LJUBEZEN

Legla bova kot v grob — k telesu telo,
ti se me boš oprijela kot skorja drevesa,
jaz te bom ljubkoval kot mlad mah zemljó
in te objel kot slak divjo rožo sredi lesa.

Kot slak divjo rožo te bom objel sredi lesa
in te bom ljubkoval kot mah zemljó,
ti se me boš oprijela kot skorja drevesa
in padla bova kot v grob, k telesu telo.

JOŽA LOJZE ŽABKAR

SLOVO IZ BELE KRAJINE

Iz stoterih drag pot mi v slovó kameni
in me vodi od hiše do hiše,
od hrama do hrama po vinu diši:
»Eh, pa ti žilca še pesniška diše!«

V Suhorju, v Semiču. Čuješ? Črnomelj, še Vinica,
Dragatuš, Metlika majka — — —
Kaj bi našteval mesteca drobna, ljubezni vsa polna.
Topli sprejemi; samo še belega kupico.
»Bome da bolna
mi ženka je, Majka na žezlju, ti milosti polna!«

Rdečega malo pa črnega kruha vsaj košček
in še medu si nadeni in luka iz Krasinca,
še pesmi sladkih objemov na steljnikih mimo ciganov
in toplih nasmehov, Katkinih črnih pogledov.
»O, da mi nisi ti, Jure, tega že včeraj povedal...!«